

Laatokankiertoa

Tässä pieni kertomus Laatokka-nimisen järven ympäriajosta 29.5.-1.6.2010. Ajatus Laatokan kiertämisestä syntyi ties miksi, mutta edellisen vuoden kokemusten perusteella Venäjällä on runsaasti tilaa sekä ajella että leiriytyä. Matkaan lähdettiin kolmen hengen joukkueella, joka on aika optimaalinen. Joukko kokoontui Vaalimaan raja-asemalla, jonne asti selvittiin ilman teknisiä murheita. Tulliin ajettaessa totesin kuitenkin, että kas, eturengashan on melkein tyhjä. Kipaisin takaisinpäin rajalla olevalle huoltoasemalle ilmaa hakemaan ja sitten parin tunnin päästä Venäjän puolella alkoi renkaan paikkaus. Samalla selvisi, ettei luvattua sisärengasta ollutkaan mukana. Onneksi paikkausvälineet olivat ja matka pääsi jatkumaan. Huono alku kumminkin.

Reitti kulki Viipuriin ja siitä Kivennavan eteläpuolelta kääntyvää merkillisen hyvápintaista tietä Vaskelaan ja edelleen Vuolejärven lähelle suonlaitaan yöpymään ja hyttysiä ruokkimaan. Ensimmäisen päivän ajo oli 418 km. Reittivalinnan tarkoituksena oli vältellä Pietaria ja sen liikennettä.

Seuraavana päivänä kierrettiin Kirovskin kautta (vahingossa) Pähkinälinnaan, jossa oli mm. varsin kelvollinen kahvila aidoilla tykeillä varustetun lasten leikkipuiston vieressä.

Matka jatkui pikkuteitä ja pussiin ajamisia lukuun ottamatta sujuvasti Olhavan liikeneruuhkiin asti. Sitten ajettiin Samoksen eteläpuolella pikkutielle tutkimaan onko Kovkenicyn kohdalla Syväri-joen yli silta, kuten Googlen kartassa luvataan. Vastaus on: ei ole. Niinpä takaisin päätielle ja kohti Lotinapeltoa (mikä loistava paikannimi) ja Aunusta. Ennen Aunusta käännyimme kuitenkin pikkutielle, jonka piti oikaista kohti Aleksanteri Syväriläisen perustamaa luostaria. Tie on oikein maantiekarttaan merkitty, mutta meidän kalustomme ei riittänyt puuttuvan sillan ylittämiseen. Oli siitä jollain pyörällä kylläkin kuljettu, mutta me päätimme kiertää toista kautta.

Itse luostari oli aika hienossa kunnossa, mutta tekemistäkin riittää vielä. Ja munkkien kaupassa liiketoiminta oli vilkasta, vaikkei siellä munkkeja myytykään, ei edes kahvia.

Seuraava yöpyminen tapahtui vanhan rajan tuntumassa Laatokan rantahietikolla. Sinne pääsy oli aika horjuvaa, koska pehmeää hiekkaa pitkin oli työlästä ajaa. Kanervikossa oli helpompaa kuin tieuralla. Leiripaikka oli hieno ja rauhallinen. Sittemmin kävi ilmi, että juuri tälle alueelle neuvostoliittolaiset joukot tekivät maihinnousun vuoden 1944 kesällä. Kilometrejä oli tässä kohtaa kertynyt 831.

Aamukahvin jälkeen matka jatkui kohti Mantsinsaarta, joka olisi ollut mainio leiripaikka ja jonne Googlen mukaan myös menee tie (mitä epäiltiin vahvasti). Saari on lähes asumaton ja pellot on pantu pakettiin jo vuosikymmeniä sitten. Tieyhteys kuitenkin päättyi rantaan eikä sumun vuoksi saaresta näkynyt juuri mitään. Mielenkiintoinen sumu, joka ilmeisesti syntyi auringon lämmittäessä Laatokan vettä aamulla. Muualla sumua ei ollut ollenkaan.

Salmessa käytiin ihailmassa vanhaa kirkkorakennusta. Mahtaako Suomesta löytyä innokkaita kotiseutuihmisiä kunnostustöihin?

Pitkäranta sivuutettiin pikaisella sight-seeingillä ja ajauduttiin Sortavalaan, jossa totesimme olevamme toisen luokan kansalaisia. Kyselimme ruokapaikkaa ja meidät opastettiin rannan tuntumaan kuulemma hyvätasoiseen ravintolaan. Pukeutumissääntö ilmeisesti esti sisäänpääsymme, vaikka meillä oli sentään (ajo)puvut päällä. Olisikohan solmio auttanut? Sen sijaan resuusiin shortseihin ja kauhtuneeseen T-paitaan pukeutuneet suomalaiset työmiehet menivät sujuvasti sisään. Onneksi syömapaikka lopulta löytyi. Seuraava yöpaikka löytyi Kurkijoen eteläpuolelta Korpisaaresta pikkutien päästä. 1121 km ajettu.

Viimeinen päivä käytettiin ajoon Räisälään ja Antreaan ja sitä kautta Jäскеen, jossa oli tarkoitus etsiä mahdolliset jäänteet äitini kotitalosta. Nettiin ilmestyneiden Karjalan karttojen avulla olin saanut talon paikalle koordinaatit ja niinpä pysähdyimme kohdassa, jossa Photonavin OziCE kertoi koordinaattien täsmäävän. Paljon ei löydetty, mutta ehkä kellarin kivinen oviaukko oli juuri siitä talosta.

Sitten siirryttiinkin rajalle ja kotimatalle. Enemmänkin aikaa tuohon lenkkiin voisi käyttää, varsinkin, jos etsii pienempiä teitä. Nyt matkaa tehtiin aika isolta osin pitkin reikäistä asfalttia, mikä ei vastaa ihannetta. Ihan mukava reissu silti. Suosittelen. Matkaa tehtiin yhteensä 1493 km.

